

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bıçak Sirtında Sükûnet

Bir Ateşkes Nasıl Çatışmanın Ertelenmesine Dönüşür?

Uluslararası siyasette sükûnet, gürültünün yokluğuyla değil, aksine onun altında yatan gerilimin derinliğiyle ölçülür; zira Amerika ve İran bir ateşkes ilan ettiğinde, bu çatışmanın sona erdiği anlamına gelmez; aksine belki de daha karmaşık bir aşamaya girdiği ve sadece görünüşte sükûnet olduğu anlamına gelir. Nitekim tarih bize, büyük düşmanlar arasındaki ateşkesin, daha uzun turlar arasındaki zaman aralarından ibaret olduğunu; rotaları değiştirmek için değil, hesapları yeniden yapmak için kullanıldığını haber vermektedir.

Washington ile Tahran arasında kızışan gerilimin ortasında, yaz bulutları gibi geçici, kırılğan bir ateşkes ortaya çıktı; bu ateşkes, ABD Başkanını İran'a ve medeniyetini yok etmeye yönelik dile getirdiği tehdidinden geri adım attırdı. Gözlemciler bu ateşkesi farklı şekillerde yorumlamışlardır; kimileri bunun kapsamlı bir bölgesel savaşın fitilini söndürmek için gerçek bir fırsat olduğunu düşünürken, diğerleri ise bunu, tarafların zaman kazanmak ve kartları yeniden karmak için yaptığı sadece taktiksel bir manevra olarak değerlendirmektedirler.

Savaş ya da barışın olmadığı bu gri anlar, çok tehlikelidir; çünkü yüzeyde sahte bir istikrar izlenimi verirken, yüzeyin altında ise siyasi, ekonomik, istihbarat ve siber olarak başka türden bir savaş dönmektedir. Bu anlamda, bu ateşkesi daha geniş bağlamının dışında ya da güç ve çıkar hesaplamalarından uzak bir şekilde okumak mümkün değildir; bu nedenle daha sakin gibi görünse de ancak gerçekte daha kırılğan ve alevlenmesi yüksektir; bu da aşağıdaki hususlardan dolayıdır:

Birincisi: Zaman kazanma dürtüleri

Çatışmanın yönetilmesi penceresinden bakıldığında, hem İran'ın hem de Amerika'nın acilen bir nefes almaya ihtiyacı olduğu görülmektedir.

İran'a gelince; Yahudi varlığının hava savunmasını delme gücünü ortaya koyan askerî performansına rağmen İran, ağır yaptırımlar ve mali izolasyonun gölgesinde tırmanışın devam etmesinin ekonomik maliyetinin ağırlığının farkındadır. Özellikle Rusya ve Çin'den, savaşa yardımcı olacak şekilde yabancı yatırımları çekmeye acil ihtiyaç duymaktadır. Ayrıca İran, kapsamlı bir savaşa doğru kaymanın varoluşsal bir risk olduğunu da düşünmektedir; bu nedenle ateşkes ona, bazı kazanımlar elde etme ve kapsamlı savaş düşüncesinden çıkma fırsatı vermektedir.

Amerika'ya gelince; Ateşkes, Trump'ın tehditkâr söylemlerine bir çıkış yolu olarak gelmiştir. ABD'nin askeri olarak zenginleştirilmiş uranyuma ulaşma girişimi başarısız olmuş; hatta artık ona askeri olarak ulaşamayacağına dair bir kanaate sahip olmuştur. Bu yüzden Amerika, uzun bir savaşa girmek istemiyor; zira iki aydan fazla süren ve hızlı bir operasyon fikrinden çıkan bir savaşın, Kongre'nin onayına ihtiyacı vardır; bu ise Trump'ın olmasını istemediği bir şeydir. Amerika için ateşkes, İran'ın kapsamlı bir savaşı tercih etmediği fikrine dayanarak, askeri olarak elde edemediğini müzakereler yoluyla elde etmenin bir aracıdır.

Aynı zamanda Washington, örneğin Gazze'deki her ateşkes sırasında olduğu gibi, mevcut liderlere ulaşmak ve onları suikast yoluyla ortadan kaldırmak için istihbarat açısından zaman kazanıyor; ardından daha büyük kazanımlar elde ederek yeni bir ateşkes geri dönüyor.

Dolayısıyla Amerika, özellikle seçimler yılı olması ve savaşın durdurulmasını talep eden, ya da en azından bu ekonomik koşullarda bu savaşın Amerika'yı ilgilendiren bir savaş olmadığını düşünen Amerika'nın iç durumunun gölgesinde, alevli ve uzun süreli bir savaştan kaçınmak istemektedir. Bu yüzden ateşkes, İran'da ve Amerika içindeki tırmanışı kontrol altına almanın bir aracıdır.

Nitekim Amerika, İran'ı yıpratmak için müzakere durumunu kriz yönetimi içerisinde tutmaya ve hainler aracılığıyla ya da yeni cazip teklifler veya askeri olarak gerçekleştiremediğini gerçekleştirmeyi kolaylaştıracak bir iç darbe girişimi yoluyla İran'ı kendi çıkarlarına boyun eğmeye zorlamaya çalışmaktadır; bu da İran'ın dokusunda bir bölünmeye yol açabilir; bu olasılık her ne kadar zayıf olsa da ama yine de olabilir.

Ancak bu ateşkesi istemeyen bir oyuncu vardır ki o da Yahudi varlığıdır; her ne kadar Yahudi varlığı anlaşmada adı geçen bir taraf olmasa da, fiilen onu veto etme hakkına sahiptir; çünkü geçici bile olsa İran'la yapılan herhangi bir anlaşmayı, çeşitli nedenlerle kendisi için varoluşsal bir tehdit olarak görmektedir:

1- Nükleer dosya: %60 ve üzeri oranda zenginleştirmeye devam edilmesine herhangi bir iznin verilmesi, Yahudi varlığı için stratejik bir başarısızlık olarak kabul edilmektedir. Zira varlığın başbakanı ve ordusunun bakanı sürekli olarak şöyle açıklama yapıyorlar: "İran'ın nükleer bir devlet haline gelmesine izin vermeyeceğiz; hatta bu, Washington'la tek taraflı bir çatışma anlamına gelse bile."

2- Bölgesel vekalet: Yahudi varlığının İran savaşıyla ilgili talepleri vardır; Orta Doğu bölgesinde tam kontrolün sağlanabilmesi için hava gücünün kendi elinde olması ve uzun menzilli füzelerin engellenmesi gerekir, yani yalnızca 300 kilometre menzile izin verilebilir ki böylece bunlar da savunma füzeleri olabilir. Dolayısıyla dosyaları ayırarak her bir dosyayı ayrı ayrı ele almaktadır; önce İran'la müzakere edecek, ardından da kendi deyimiyle direniş eksenini, yani Lübnan'daki İran partisini, sonra Yemen'deki Husileri, son olarak da Irak'taki milis grupları ortadan kaldırma yoluna gidecektir.

3- Amerika'ya yönelik mesaj: İran'ın istekleri dikkate alınmadan onunla yapılan herhangi bir müzakerenin sahada Yahudi varlığı açısından hiçbir değeri yoktur ve İran ile uzun vadeli istikrara yol açacak herhangi bir anlaşma onun tarafından da reddedilmektedir ki böylece daha önceki iki hedef gerçekleşinceye kadar cephele avelenecektir.

Amerika sükûneti, çabalarını başka alanlara odaklanmak için kullanmakta ve İran da bunu iç ve bölgesel konumunu güçlendirmek için bir fırsat olarak görmektedir. Her iki durumda da, büyük dosyalar konusunda gerçekten bir taviz verme niyeti olduğu görünmemekte; aksine sadece çatışma anının ertelenmesi söz konusudur.

Ancak bu ateşkesin en tehlikeli yanı, bir istikrar yanılısaması yaratma gücüdür; sakın görünümün altında, sessizce biriken gerilimler gizlenebilir; bu

gerilimler, her şeyi sıfır noktasına, hatta belki de daha kötü bir duruma geri döndürecek bir kıvılcımı beklemektedir. İşte buradaki çelişki şudur: Kökten bir çözüm bulunmadan ateşkes ne kadar uzarsa, ani bir patlama olasılığı o kadar artar.

Bu ülkelerin siyasi tarihi, kulislerde gizlenen şeylerin çoğu zaman açıklanmasından başka alternatifinin olmadığını ortaya koymakta olup bu anlaşmalar, çatışmayı kökten sona erdirme arzusuyla değil, gerçekleştirilebilecek çıkarların sınırına mahkum olmaya devam edecektir. Böylece zahiri olarak sakin, ama batını olarak da gergin olan bu ateşkes, uzun süren bir çatışmanın sadece geçici bir aşaması olarak kalmaya devam edecek olup bu süreçte kriz, Orta Doğu bölgesinde arzuladıkları şeylerden gerçekleşebilecek olanı gerçekleştirmek için yönetilecektir.

Dolayısıyla diğer çatışmalar tırmandırılabilir ve böylece İran çatışması düşük seviyede kalabilir; çünkü bugün bizler dünyanın, tek bir çatışmayla yönetilmediğini; aksine sıcaklığı sürekli olarak ayarlanan, bir yerde yükselen, tam olarak sönmeden başka bir yerde azalan çatışmalar ağıyla yönetildiğini gözlemliyoruz; yani bizler, bir dünya düzeninin çöküşünü yaşıyoruz; dolayısıyla bu gerginlikler, bu tür durumlarda normaldir.

Orta Doğu bölgesi ve dünya için gerçek çözüm, kapitalist ideolojinin rolünün sona ermesi ve dünyanın, bu gezegende adalet ve insanlığı yeniden tesis edecek yeni bir ideolojiyi beklemesidir. Dolayısıyla Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti'nin temsil ettiği İslam ideolojisi dışında başka bir ideoloji yoktur; zira bu gezegende adaletin çehresini değiştirebilecek ve adaletin nurunu yayabilecek olan sadece bu ideolojidir.

Ancak bunun için ilk adımın atılması gerekir ki bu adım da, İslam ideolojisini Hilafet Devleti'nin temsil ettiği uluslararası sahada oluşturmak olup bu da Müslümanlar olarak bizim üzerimize düşmektedir. Bu devlet için bir projeye sahip olan, gemisini güvenli limana ulaştırabilecek ve kapitalist ideolojinin kalıntılarıyla mücadele ederek onu tamamen ortadan kaldıracak bir partinin olması gerekir. Hamdolsun ki bugün **Hizb-ut Tahrir** mevcut olup talep edilen her şeye sahiptir; bizim için geriye kalan tek şey, sadece orduların bu partiye nusret vermesi ve partinin projesini uygulaması amacıyla onu iktidara taşıması için onu harekete geçirmektir; bu proje ise, Hilafet Minhacı üzere İslami hayati yeniden başlatmaktır.

Allah'tan bizleri, değiştirilenlerden olmamamızı değil, egemen olanlardan olmamızı temenni ediyoruz; Allah'ım bizleri Senin sevdiğin şeylerde kullan.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ** **“Eğer yüz çevirirseniz şüphesiz ki benimle size gönderileni size bildirdim. Rabbim (dilerse) sizden başka bir kavmi yerinize getirir de O’na hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü benim Rabbim her şeyi gözetendir.”** [Hud 57]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Nebil Abdulkerim**